

ความรักของผู้ยากไร้มอบให้เพื่อนชาวเฮติ (Love of Poor People for Haiti)

ผมบริจาคด้วยครับ 50 บาท “

“ขอบคุณแทนคนเฮติด้วยค่ะ ให้หมดเลยหรือค่ะ พี่กำลังจะไปซื้อข้าวกินไม่ใช่หรือค่ะ”

“ไม่เป็นไรครับ ผมยังมีบ้านอยู่ ผมเป็นคนไทยไปขอข้าววัดกินก็ได้ แต่เฮติไม่มีวัด ไม่มีบ้านอยู่”

ประโยคสนทนาภาษาไทยสั้น ๆ ระหว่างผู้ขอรับบริจาคเพื่อชาวเฮติกับ “กิ” ผู้พิการทางร่างกาย ที่

เราถอดความเป็นภาษาอังกฤษแบบบ้าน ๆ ให้ Ms. Marie Ouge Sylvaia ชาวเฮติ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่องค์การ UNESCO สหประชาชาติประจำประเทศไทย ขณะร่วมรับบริจาคในชุมชน คลองเตยฟังว่า “ Now, I still have a house and Thai people can eat at temple , but, Haiti people have nothing .” หลังได้ยินถ้อยคำนั้นเธอถึงกับหลังน้ำตาว่าให้ด้วยความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจและพูดว่า “I feel that everyone on earth are my friends and my relatives in Haiti.”

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2553 ที่ผ่านมา ชาวชุมชนคนจนเมืองคลองเตยและเครือข่ายได้ร่วมกับมูลนิธิดวงประทีป ได้จัดงาน “วันวาเลนไทน์: ธารน้ำใจจากชาวสลัมไทยสู่เฮติ” เพื่อช่วยเหลือชาวเฮติกำลังประสบภัยจากแผ่นดินไหว ด้วยความ

เชื่อว่า “ความรักจะนำมาซึ่งสันติสุขแด่โลก และความเอื้ออาทรต่อคนที่ทุกข์ยากลำบากคือความรักที่เป็นเลิศ” นอกจากนี้ยังเป็นการสื่อสารว่าความรักของคนจนนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณค่าความหมาย สามารถยังประโยชน์ต่อการเปลี่ยนโลกใบนี้ให้ดีกว่าเดิม และความรักของคนจนนั้นนำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งดีงามร่วมกันได้ โดยรับเงินบริจาค ตลอดจนเสื้อผ้า ของกิน ของใช้ แล้วนำมาจำหน่ายราคาถูก เพื่อนำเงินไปมอบให้พี่น้องชาวเฮติด้วยความหวังว่าเพื่อนของเราจะสามารถได้หยดยืนลุกขึ้นสู้ได้อีกครั้ง เมื่อการรับบริจาคผ่านไปเพียง 2 ชั่วโมงไม่น่าเชื่อว่าเงินห้าบาท สิบบาท ของลุงป้าน้าอาคนจน ๆ ที่นำมาช่วยกัน ณ เวลานั้นได้มากถึง 104,989.25 (หนึ่งแสนสี่พันเก้าร้อยแปดสิบเก้าบาทยี่สิบห้าสตางค์) หลายคนอาจมองว่าเงินจำนวนนี้ไม่ได้มากมายอะไร และเป็นเพียงเศษเสี้ยวเงินของบางคน แต่สำหรับคนยากคนจนในประเทศไทย นี่เป็นเสมือนความรัก ความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นความรักของผู้ยากไร้มอบแต่ผู้ยากไร้ที่ไม่ใช่เป็นเพียงความคิด ความฝันในอุดมคติหากแต่คือความรักอันยิ่งใหญ่อันสัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม

กนกวรรณ ระลึก